

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

19 februarie 2014

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Constantin Gurschi,

Judecătorii - Elena Covalenco, Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinar declarate împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 septembrie 2013 de avocatul Pucas Ina în numele inculpatului Urmanschi Anatolii și inculpatul

Urmanschi Anatolii Grigorii, născut la 12 mai 1987, originar și domiciliat în s.Dubovca, r-nul Hîncești.

Termenul examinării cauzei:

1. 06.02.2013 - 02.05.2013 - prima instanță,
2. 30.05.2013 - 25.09.2013 - instanța de apel,
3. 10.12.2013 - 19.02.2014 - instanța de recurs.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești din 02 mai 2013, Urmanschi Anatolii a fost condamnat în baza art.187 alin.(2) lit.e), f) Cod penal la 4 ani închisoare, fără amendă și art.201¹ alin.(3) lit.c) Cod penal la 8 ani închisoare.

În temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 10 ani închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip închis.

Acțiunea civilă a fost admisă integral, dispunându-se încasarea de la Urmanschi Anatolii în beneficiul părții vătămate Chiforișin Serghei a prejudiciului moral în mărime de 1200 lei.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Urmanschi Anatolii, la 05 aprilie 2012, ora 20.00, în s.Sărata Galbenă, r-nul Hîncești, în stradă, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viață și sănătate, în mod deschis a sustras de la Chiforișin Serghei o bicicletă de model sportiv cu inscripția „Bencini” cu costul de 1200 lei, cauzându-i părții vătămate o daună materială în proporții considerabile.

Tot el, la 11 noiembrie 2012, ora exactă nefiind stabilită, în s.Dubovca, r-nul Hîncești, în baza relațiilor reciproc ostile, intenționat i-a aplicat multiple lovituri cu pumnii și picioarele în diferite părți ale corpului mamei sale - Urmanschi Maria cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală, traumă CCI cu hemoragie în țesutul cutan frontal și intercraniană, fractura coastelor pe dreapta de la 3 pînă la 10 pe stînga 6-7 cu hemoragie în jur, echimoze și excoriații a frunții și feței, echimoze a corpului, mîinilor, picioarelor, cu hemoragie subcutane, șoc traumatic, care s-a soldat cu bronhopneomonie postraumatică, vătămări corporale ce se califică ca fiind grave, periculoase pentru viață, care au dus la decesul ultimei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpatul A.Urmanschi, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să fie

achitat în baza art.201¹ alin.(3) lit.c) Cod penal, motivînd că nu a săvîrșit fapta incriminată, iar pentru acțiunile comise și încadrate în baza art.187 alin.(2) Cod penal să-i fie stabilită o pedeapsă mai blîndă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 septembrie 2013, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de inculpatul A.Urmanschi, cu menținerea sentinței.

Instanța de apel a constatat că, prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția inculpatului A.Urmanschi în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.187 alin.(2) lit.e), f) și 201¹ alin.(3) lit.c) Cod penal, făcînd o încadrare juridică justă a acțiunilor acestuia.

Concluziile privind vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunilor imputate au fost bazate pe declarațiile acestuia, care a recunoscut vina parțial pe capătul de învinuire în baza art.187 alin.(2) Cod penal și declarațiile reprezentantului legal al părții vătămate S.Chiforișin - L.Cucerescu, cererea acestuia pe faptul sustragerii deschise a bicicletei; procesele-verbale de cercetare la fața locului și de examinare din 09.04.2012; raportul de expertiză medico-legală nr.108 a părții vătămate, iar pe capătul de învinuire în baza art.201¹ alin.(3) Cod penal, pe declarațiile succesului părții vătămate D.Șucru, ale martorilor N.Novac, P.Ursuleac, I.Ucraințeva, E.Andronic și actele cauzei: raportul de autosesizare a OUP al SUP a CPR Hîncești, S.Tabără înregistrat în registru de evidență a sesizărilor cu privire la infracțiuni, nr.1535 din 12.12.2012; procesul-verbal de cercetare la fața locului 23.11.2012; raportul de expertiză medico-legală nr.214 din 19.11.2012 a cadavrului; raportul de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie nr.24/1 din 15.01.2013 a lui A.Urmanschi, potrivit căruia acesta în momentul săvîrșirii infracțiunii a acționat cu discernămint.

La fel, instanța a conchis că afirmațiile inculpatului, precum că dînsul urmează a fi achitat pe art.201¹ Cod penal, nu pot fi reținute, deoarece starea de fapt și de drept constatată de prima instanță concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relevate în cuprinsul sentinței, care corespunde prevederilor art.394 alin.(1) - (2) Cod de procedură penală, iar vinovăția lui este dovedită prin ansamblul de probe sus-nominalizate, care coroborează între ele.

Referitor la pedeapsa stabilită inculpatului, instanța de apel a considerat că aceasta este una echitabilă și se încadrează în limitele legii, la care s-a acordat deplină eficiență prevederilor art.7, 61, 75 Cod penal, luîndu-se în considerație circumstanțele cauzei, persoana acestuia, care anterior a fost tras la răspundere penală și se caracterizează satisfăcător, gravitatea infracțiunilor săvîrșite, influența pedepsei asupra corijării și reeducării inculpatului, fiind corect trasă concluzia că doar prin aplicarea unei pedepse privative de libertate va fi atins scopul pedepsei penale.

5. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare avocatul I.Pucas în numele inculpatului A.Urmanschi și însăși inculpatul, care au solicitat:

- avocatul care, invocînd temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, casarea parțială a acesteia, în partea condamnării inculpatului în baza art.201¹ alin.(3) lit.c) Cod penal, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare în partea dată, invocînd că vinovăția acestuia nu a fost dovedită, astfel în acțiunile acestuia lipsesc elementele infracțiunii incriminate; instanțele nu au luat în considerație declarațiile inculpatului și nu le-a dat vreo apreciere cu toate că învinuirea adusă acestuia

nu este confirmată prin probele prezentate de acuzare, sentința fiind bazată doar pe declarațiile martorilor N.Novac, P.Ursuleac, I.Ucraințeva și E.Andronic, care au declarat că au auzit în curtea familiei Urmanschi certuri, însă nimeni nu a văzut ca inculpatul să-i aplice lovituri mamei sale, M.Urmanschi; conform raportului de expertiză medico-legală nr.214 din 19.11.2012 pe corpul victimei s-au depistat multiple leziuni corporale, care au fost cauzate cu mai mult de câteva zile înainte de deces în interval de timp diferit, fapt care nu demonstrează că aceste leziuni au fost cauzate de inculpat la 11.11.2012, la fel nu s-a stabilit care leziuni corporale au provocat decesul, când au fost cauzate și dacă leziunile depistate puteau fi provocate de la căderea propriului corp al victimei.

- inculpatul care, cu trimitere la art.8 Cod de procedură penală, casarea acesteia și remiterea cauzei la rejudecare, pe motiv că nu a comis infracțiunea imputată, nu a bătut victima M.Urmanschi, iar concluzia instanței privind vinovăția lui este bazată doar pe presupuneri.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora, fiind vădit neîntemeiate, din următoarele considerente.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs va decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Raportînd norma dată la situația în cauză, Colegiul conchide că aceste temeuri nu și-au găsit confirmare, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurenți.

Potrivit conținutului recursurilor, recurenții contestă decizia instanței de apel în partea în care inculpatul A.Urmanschi a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(3) lit.c) Cod penal, invocînd că instanțele nu au dat o apreciere legală declarațiilor martorilor și actelor cauzei, în acțiunile acestuia lipsind elementele constitutive ale infracțiunii imputate.

Sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Colegiul constată că instanțele de fond, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, au examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar verificîndu-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atît pe cele obținute în procesul urmăririi penale, cît și în cadrul ședințelor de judecată, fapt ce face ca concluzia despre vinovăția lui A.Urmanschi în comiterea infracțiunilor imputate, să fie justă și întemeiată.

Conform textelor sentinței și deciziei, instanțele de judecată au conchis că vinovăția lui A.Urmanschi în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(3) lit.c) Cod penal se dovedește prin probele acumulate legal în cadrul urmăririi penale, precum și administrate în cadrul cercetării judecătorești, și recercetate în cadrul instanței de apel, și anume: declarațiile succesului părții vătămate D.Șucri, ale martorilor N.Novac, P.Ursuleac, I.Ucraințeva, E.Andronic și actele cauzei: raportul de autosesizare a OUP al SUP a CPR Hîncești, S.Tabără înregistrat în registrul de evidență a sesizărilor cu privire la infracțiuni, nr.1535 din 12.12.2012; procesul-verbal de cercetare la fața locului 23.11.2012; raportul de expertiză medico-legală nr.214 din 19.11.2012 a cadavrului victimei M.Urmanschi,

potrivit căruia acestea i-au fost cauzate traumă cranio-cerebrală închisă cu hemoragie în țesutul cutan frontal și intercraniană, fractura coastelor pe dreapta de la 3 pînă la 10, pe stînga 6-7, echimoze și excoriații a frunții și feței, echimoze a corpului, mînilor, picioarelor, cu hemoragie subcutane, șoc traumatic, care s-a soldat cu bronhopneumonie postraumatică, vătămări corporale ce se califică ca fiind grave, periculoase pentru viață.

Probele indicate sînt pertinente, concludente, utile și veridice, coroborează între ele și nu prezintă temei de îndoială.

Astfel, Colegiul reține că instanțele de fond întemeiat au ajuns la concluzia că în acțiunile lui A.Urmanschi sînt prezente elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(3) lit.c) Cod penal, just condamnîndu-l în baza articolului nominalizat, vinovăția acestuia fiind pe deplin dovedită prin probele sus-menționate, detaliat expuse la pct.4 al prezentei decizii.

Potrivit textelor recursurilor, principalele argumente invocate de recurenți se referă la neaprecierea obiectivă a probelor cauzei, inclusiv a declarațiilor martorilor N.Novac, P.Ursuleac, I.Ucraințeva, E.Andronic, care au declarat că doar au auzit în curtea familiei Urmanschi certuri, dar nimeni nu a văzut ca inculpatul să-i fi aplicat lovituri victimei.

La acest capitol, Colegiul menționează că temeiurile invocate în recurs privind aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept în instanțele de fond și nu se încadrează în cele prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărîri legale. Totodată, Colegiul penal constată că recurenții invocă în recursuri aceleași argumente ca și în apel, asupra cărora instanța de apel deja s-a expus motivat și detaliat, iar concluzia privind vinovăția inculpatului, în opinia instanței de recurs, este justă și întemeiată.

Astfel, Colegiul constată că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii incriminate inculpatului, iar hotărîrile contestate cuprind motivele pe care se întemeiază soluția, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de către recurenți.

Argumentele recurenților, precum că nevinovăția inculpatului se dovedește prin raportul de expertiză medico-legală nr.214 din 19.11.2012, conform căruia vătămările corporale depistate pe corpul victimei au fost cauzate acesteia cu cîteva zile înainte de deces în interval de timp diferit, sînt neîntemeiate și contravin actelor cauzei, inclusiv declarațiilor martorilor: - N.Novac, care a declarat că de la el inculpatul a plecat acasă împreună cu victima și ultima se deplasa de sine stătător; - P.Ursuleac, care a relatat că cunoaște faptul că inculpatul deseori își bătea mama, aceasta apela și la poliție, iar cu cîtva timp pînă la deces victima avea o mîină ruptă și i-a spus că leziunile i-au fost cauzate de fecior; - E.Andronic, care a explicat că victima deseori venea la ea și se plîngea că fiul o bate, că i-a rupt o mîină și coastele, erau cazuri cînd aceasta dormea la ea acasă, deoarece îi era frică de fecior; - I.Ucraințeva, care a declarat că este vecină cu familia inculpatului, acesta des o bătea pe victimă, cu cîteva zile pînă la deces aceasta i s-a plîns că fiul a bătut-o, într-o seară l-a ajutat pe inculpat s-o aducă acasă pe mama sa, care era în stare de ebrietate, iar peste cîteva zile acesta i-a spus că victima se simte rău, după care nu a mai văzut-o, iar în scurt timp a aflat că aceasta a decedat. A văzut-o pe victimă cu mîina ruptă, cu dinții dezbătuți și aceasta îi spunea că fiul a bătut-o, deseori telefona de la ea și chema poliția.

Reieșind din aceste împrejurări, nu are nici un suport probatoriu versiunea inculpatului că victima putea fi bătută de alte persoane, iar nerecunoașterea vinovăției de către acesta nu echivalează cu achitarea lui, de vreme ce există probe pertinente și

concludente care, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția lui în săvârșirea infracțiunii imputate.

Astfel, analizând materialele cauzei și hotărârile judecătorești atacate, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea acestora. Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Pedeapsa este stabilită inculpatului cu respectarea prevederilor art.61, 75-76 Cod penal, în limita sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, ținându-se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, că a comis prin concurs o infracțiune deosebit de gravă și alta gravă, de gradul pericolului social al infracțiunii comise, persoana acestuia și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuează răspunderea.

În acest context, Colegiul conchide că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.414 Cod de procedură penală și a pronunțat o hotărâre motivată și întemeiată, astfel că nu există temei legal pentru admiterea recursurilor ordinare declarate de avocat în numele inculpatului și însăși inculpat și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea acestora, fiind vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul Pucas Ina în numele inculpatului Urmanschi Anatolii și inculpat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 septembrie 2013, în cauza penală în privința lui Urmanschi Anatolii, fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 19 martie 2014.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu